

Marjan

Pennewip

De

belevenissen

van

een

kabouter

PENNEWIP

(Of: de belevenissen van een kabouter)

Schrijver: Henk Janse

Tekeningen: José Oliehoek

Een Janse & Sybrandy productie

ISBN: 9789464803280

PENNEWIP

(Of: de belevenissen van een kabouter)

-- VOORWOORD --

De verhalen in dit boek zijn opgedragen aan mijn kinderen Marianne en Jan, die er in hun kleuterjaren veel genoeg aan beleefden, 's avonds voor het slapen gaan.

Ik hoop dat ze aan deze verhalen en aan die tijd goede herinneringen bewaren.

Ze werden verteld in de jaren 1967 en 1968 en opgenomen in het personeelsblad 'Girovisie'.

Zomer 1991,

Marjan.

PENNEWIP

(Of: de belevenissen van een kabouter)

INHOUD

Kabouters	7
De hond	11
Sinterklaas	13
Het konijn	17
De jas	21
De vijver	25
Bezoek	29
De rit	31
De baard	35
De boom	39
Verven	45
Robbie	49
Het grapje	53
Rennen	55
Vakantie	59
Het water	63
Het mannetje	67
Vliegen 1	73
Het hout	77
De weg	81
De takken	85
Het hondenhok	89
Eten	93
De kip	97
Het gevaar	101
De regen	105

PENNEWIP

(Of: de belevenissen van een kabouter)

Het raam	109
Vliegen 2	113
Het pakje	119
Op de boot	123
De fiets	127
Verdwaald	131
De slee	135
De schommel	139
De ruzie	143
Helpen	147
De aap 1	151
De aap 2	155
De spiegel	159
Bananen	163
De boom	167
De boze man	171
Opgesloten	175
Het nest	177
Vreemde Robbie	181
Water	185
De aap (slot)	189
De moedervogel	193
Het beeld	197
Het afscheid	201
Nawoord	207

PENNEWIP

KABOUTERS

Heb je wel eens gehoord van kabouters?
Vast wel denk ik. Weet je hoe ze er uitzien?
Nee?
Dan zal ik het je vertellen.

Kabouters hebben mooie grote mutsen op, met een lange punt eraan. Ze hebben ook een grote baard. Ze zijn erg klein maar reuze lief hoor. Ze helpen graag iedereen als ze het kunnen.

Nu woont er één van die kabouters in een groot bos. Hij woont in een heel klein huis met luikjes voor de ramen. Weet je hoe alle dieren in het bos hem noemen?
Pennewip!

PENNEWIP

Wel een rare naam, hè?

Maar ja, het is dan ook een kabouter.

Pennewip beleeft in het bos met alle dieren iedere dag wel iets leuks.

Soms ook wel eens niet zo leuk.

Luister maar eens.

Op een dag loopt Pennewip in het bos te wandelen.

Het is mooi weer en lekker warm. Hij loopt vrolijk te fluiten.

Als hij zo tussen de bomen doorloopt, hoort hij ineens iets dat hij niet kent.

‘Hé,’ denkt hij, ‘wat is dat nou weer. Zal er een ziek dier in het bos zijn?’

Hij weet niet zo gauw waar het geluid vandaan komt, maar als hij even goed luistert, hoort hij ver weg een dier janken.

Het lijkt wel een hondje.

Hij loopt er hard naar toe en ja hoor.

Als hij dichterbij komt, ziet hij dat het een kleine hond is. Het heeft zijn pootje bezeerd en kan niet lopen.

Ach, wat zielig is dat, zo'n klein hondje alleen in zo'n groot bos.

Kabouter Pennewip vindt het heel erg en daarom zegt hij tegen het hondje: ‘Ik zal je helpen, kom maar.’

Het hondje jankt een beetje en vindt het fijn dat hij wordt geholpen.

Pennewip neemt hem in zijn armen en gaat ermee naar zijn huis. Daar doet hij eerst een verband om zijn zieke poot.

Als dat goed zit, pakt hij voor de hond een mand om er lekker in te slapen, maar eerst nog een beetje water en een stukje worst.

Wat is dat heerlijk.

Pennewip vindt het heel fijn, dat hij dat hondje heeft geholpen.
Het is een leuk beestje met een bruine kleur.

Een paar dagen later is het zieke pootje weer helemaal beter.
Natuurlijk wil het hondje nu niet meer weg. Het wil bij Pennewip
blijven.

Nou ja, Pennewip vindt het wel goed hoor. Het is wel leuk, zo'n
speelkameraadje.

Dat vind jij toch ook leuk?

Nu moet het hondje nog een naam hebben.

Hoe zal Pennewip hem noemen?

In het volgende verhaal hoor je hoe Pennewip de naam van het nieuwe
vriendje ontdekt.

PENNEWIP

DE HOND

Kabouter Pennewip heeft nu dus een hond.
Natuurlijk weet je ook nog, dat hij niet weet hoe de hond heet.

‘Laat ik eerst maar eens zorgen, dat hij goed te eten krijgt’, denk hij. De hond is niet zo sterk.

Pennewip gaat naar de slager en koopt daar wat vlees.

Als hij thuiskomt, ligt de hond heerlijk bij de kachel te slapen.

Als hij het vlees ruikt, wordt hij meteen wakker en springt wild tegen Pennewip aan.

‘Rustig, wildebras,’ zegt Pennewip, ‘als je zoet bent krijg je wat lekkers te eten.’

Honden zijn dol op vlees, dus als Pennewip het vlees in het hondenschaal doet, smult de hond heerlijk.

Pennewip vindt wel, dat de haren van de hond vies zijn.

Het is hard nodig dat ze gewassen worden. Hij zet daarom een flinke ketel met water op de kachel, zodat het water heerlijk warm wordt.

Weet je dat honden dol zijn op water? Nou dit hondje ook hoor.

Met heerlijke zeep wordt hij gewassen. Zijn haren zijn trouwens wel erg lang. Daarom moet Pennewip flink borstelen.

Als de hals en de nek van het hondje worden gewassen, voelt Pennewip iets hards. Hé, wat zou dat zijn?

Het lijkt wel een ring om de nek, maar als hij verder voelt, merkt hij dat het een stevige halsband is. Die zit helemaal onder de lange haren verstopt.

Je weet wel dat je een halsband nodig hebt, om een hond vast te houden aan een riem. Dan kan hij niet weglopen.

Pennewip wil de halsband er afhaken. Dat gaat wel moeilijk, maar het

lukt toch.

Tjonge, jonge, die is mooi, helemaal rood.

Pennewip bekijkt de halsband heel goed. Ineens ziet hij er letters op staan.

Ja, Pennewip kan lezen!

Maar weet je wat Pennewip ziet?

Hij ziet de letters:

ROBBIE

Nu weet hij hoe het hondje heet.

Als hij 'Robbie' roept, springt het hondje met zijn natte pootjes tegen hem aan. Hij kwispelt heel hard met zijn staart.

Dat doen honden alleen, als ze erg blij zijn.

Eerst moeten Robbie's haren flink drogen bij de kachel.

Pennewip vraagt nog aan iedereen die hij kent of iemand een hondje is kwijtgeraakt. Maar niemand is een hondje kwijt.

Robbie mag bij Pennewip blijven!

Als hij 's avonds in zijn bed ligt, vindt hij het heerlijk om een vriend te hebben om mee te spelen.

Pennewip en Robbie gaan samen heel veel fijne dingen beleven in het bos met alle dieren.

SINTERKLAAS

De zomer is voorbij. Robbie ligt in zijn mand te slapen. De kachel brand. Binnen is het lekker warm. Buiten is het erg koud en het sneeuwt. Pennewip gaat houthakken in de schuur.

Hij denkt nog aan de leuke cadeautjes, die hij van Sinterklaas heeft gekregen. Daar is ook een nieuwe bijl bij om hout voor de kachel te hakken.

Je weet toch dat Pennewip in het bos woont?

Daar kan hij geen kolen kopen. Hij heeft ook geen gas, om het warm te maken in zijn huis. Daarom moet hij grote blokken hout in de kachel stoppen om het warm te maken. Bij het houthakken in de schuur hoort hij iemand buiten zachtjes praten.

‘Hé, wie kan dat nu zijn, zo laat en in de sneeuw?’, denkt Pennewip. ‘Ik zal eens even gaan kijken.’

Hij maakt de deur van de schuur open en weet je wie hij ziet?

Sinterklaas en Piet. Tjonge jonge, wat is dat raar.

‘Dag Sinterklaas,’ zegt Pennewip, ‘dag Piet.’

‘Zo, kleine man’, zegt Sinterklaas met zijn zware stem.

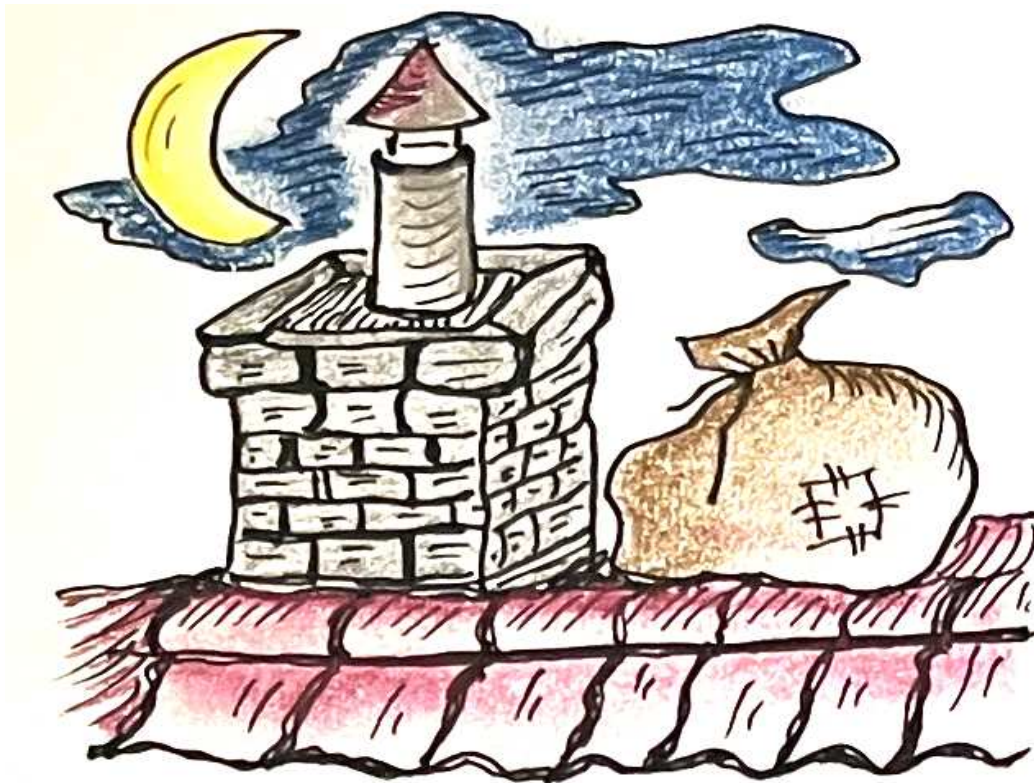
‘Dag... eh... meneer’, zegt Piet een beetje weifelend, want hij kijkt wel heel erg vreemd op.

Weet je waarom?

Omdat Pennewip ook een baard heeft net als Sinterklaas.

Zo'n kleine man met een baard kan toch niet.

Dat komt, omdat Piet nog nooit een Kabouter van zo dichtbij heeft gezien. Wel door de schoorsteen natuurlijk. Maar ja, dan is het meestal donker.

PENNEWIP

Wat is dat vreemd, zo'n klein baardje.

‘Zie je, Piet,’ zegt Sinterklaas, ‘ik geloof dat dit die lieve Pennewip is, waarover ik jou al zo vaak heb verteld.’

‘Ja, ja,’ zegt Piet, ‘dat zie ik nu ook.’

Pennewip staat nog steeds met grote ogen naar Sinterklaas en Piet te kijken.

Eindelijk zegt hij: ‘Wat vind ik dat geweldig leuk, dat u nog hier bent. Ik dacht dat u allang naar Spanje was. Het is toch alweer lang geleden dat u jarig was?’

‘Ja dat is zo,’ zegt Sinterklaas, ‘maar ik moet eerst nog naar een paar kinderen toe en nu ben ik op weg naar mijn huis in Spanje. En omdat het zo koud is wil ik je vragen of ik hier vannacht kan blijven slapen, samen met Piet.’

Nou, je snapt wel, dat Pennewip dat geweldig vindt.

Hij zegt dus meteen: ‘Ja.’

Het is immers fijn, om nu ook eens wat voor Sinterklaas te kunnen doen.

Heerlijk!

Zo wordt het paard van de Sint in de schuur gezet en gaan ze naar binnen in de lekker warme kamer waar Robbie net wakker wordt.

Robbie vindt Sinterklaas ook erg lief en likt zijn handen.

Als hij van Piet een lekker stukje worst krijgt, is hij heel erg in zijn schik.

Dat is nog eens een grote verrassing, hè.

Maar als het later wordt moet de Sint naar bed, want hij is niet zo jong meer!

Nadat ze nog een heerlijke kop chocolademelk hebben gedronken, gaan ze slapen.

Pennewip droomt, dat Piet heel veel hout voor hem hakt.

Zo veel dat hij de hele winter genoeg heeft.

PENNEWIP

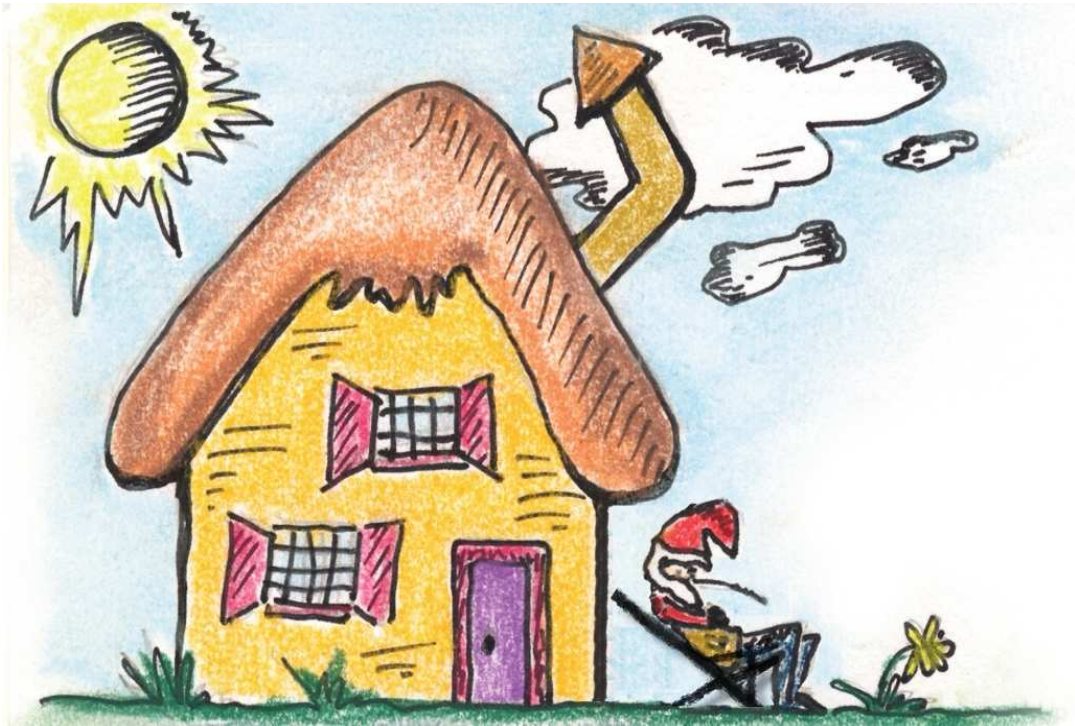
Hij droomt ook, dat hij cadeautjes krijgt van Sinterklaas en Piet.
Maar nu moet jij ook heerlijk gaan dromen.
Lekker slapen en... welterusten.

HET KONIJN

Op een dag zit Pennewip voor zijn huis te slapen. De zon schijnt heerlijk en het is lekker buiten. Opeens komt Robbie uit het bos rennen. Hij hijgt omdat hij zo hard heeft gelopen.

Nou is dat voor Robbie niets bijzonders, want hij loopt wel vaker hard, maar deze keer is er iets aan de hand. Hij blaft en springt tegen Pennewip aan, alsof hij wil zeggen: ‘Schiet op, want je moet me helpen!’

Pennewip wordt dan ook meteen wakker en springt uit zijn stoel. ‘Wat is er aan de hand?’, vraagt hij en Robbie blaft nog harder en blijft springen.

PENNEWIP

Als er zoiets is weet Pennewip wel dat Robbie hem nodig heeft, want anders doet hij dat nooit. Dus gaat Pennewip het bos in, Robbie achterna.

Als ze heel ver gelopen hebben, staat Robbie ineens stil en blaft. Het is bij een grote struik en daarin hoort Pennewip iets bewegen. Wat zal dat nu weer zijn?

Hij schuift de takken en de bladeren opzij. Hij ziet nog niets.

‘Wat is er toch?’, vraagt Pennewip aan Robbie, die met zijn staart staat te kwispelen en hard blaft.

‘Laat me nog maar eens een keer kijken’, denkt Pennewip.

Hij schuift nog meer takken opzij en hoort dan een klein beetje piepen.

Als hij nog beter kijkt ziet hij een klein konijn vastzitten in de takken.

Het kleine beestje kan er niet meer uit.

Wat zielig is dat.

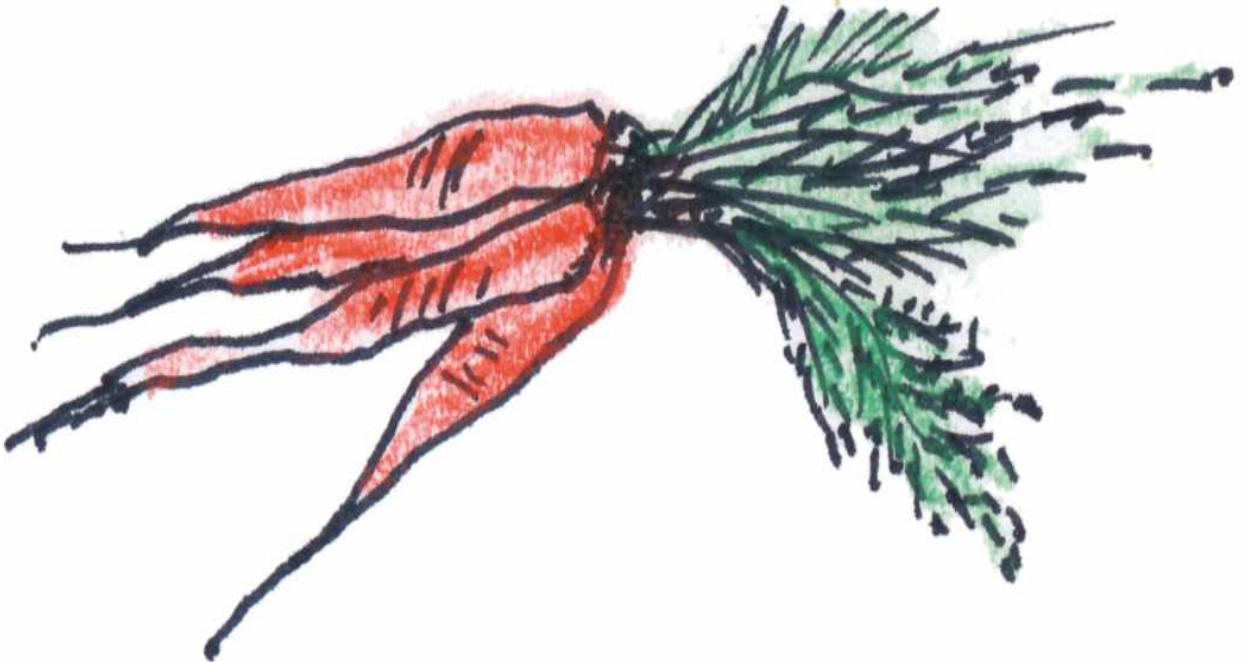
Dat zou jij toch ook niet leuk vinden, hè?

Nee hoor!

PENNEWIP

Pennewip gaat dus op zijn buik liggen en pakt het konijn bij zijn pootjes vast. Langzaam trekt hij het arme beestje naar buiten. Aan een van zijn achterpootjes zit bloed. Daar is het, door de scherpe takken, een beetje stuk gegaan. Pennewip weet precies wat hij moet doen. Hij pakt een schone zakdoek uit zijn zak en bindt die voorzichtig om het zieke pootje.

Het konijn kan niet goed lopen en daarom neemt Pennewip haar mee naar huis.

Daar krijgt het beestje wat heerlijke wortels, want die vinden konijnen heel erg lekker.

Hij krijgt dan ook een schoon verband om zijn pootje.

Na een paar dagen is het zieke pootje beter en kan het konijn weer goed lopen en huppelen.

PENNEWIP

Je weet toch dat konijnen bijna nooit gewoon lopen maar springen of huppelen, hè?

Omdat zij weer goed kan lopen, laat Pennewip het konijn weer het bos in gaan.

Het kan nu zelf wel voor zijn eten zorgen, maar vanaf die dag komt het konijn steeds bij Pennewip en Robbie terug.

En ze zijn nog steeds heel dikke vrienden.

Wie zou dat trouwens niet worden van zo'n lieve kabouter en zo'n knappe hond als Robbie?

Ik weet zeker dat jij ook net zo lief voor dieren bent als Pennewip.

Daarom ben jij toch ook een dikke vriend van alle dieren!

Jij helpt ze toch ook als ze een beetje ziek zijn of honger hebben?

DE JAS

Zoals je natuurlijk wel weet gaan de grote mensen alles heel goed schoonmaken zodra de winter voorbij is. Het is dan niet meer zo koud en de bomen worden weer groen en het gras gaat groeien. Er komen dan bloemen in de tuinen en in de bossen.

Het is:

LENTE

Voor jou is dat ook een heerlijke tijd, omdat je dan weer in de zon kunt gaan spelen.

Pennewip vindt dat ook.

Met Robbie gaat hij dus heerlijk ravotten in het bos, maar daar is nog niet alles droog. Natte bladeren en hier en daar modder maakt je reuze vies.

Als je speelt heb je daar geen erg in, maar zodra je thuiskomt zie je het pas echt.

Als Pennewip dan ook zijn jas ziet, schrikt hij zo geweldig, dat hij een beetje boos wordt.

Niet op Robbie maar op zichzelf.

Hoe moet die jas nu weer schoon worden?

Hij heeft al een idee.

Zoals jij misschien nog niet weet, stroomt er een mooie beek door het bos.

In die beek stroomt heel erg schoon water en aan dat schone water denkt Pennewip.